

Купчак М. Я.
старший викладач кафедри права та
менеджменту у сфері цивільного захисту, к.пед.н.,
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності
Саміло А. В.
доцент кафедри права та
менеджменту у сфері цивільного захисту, к.ю.н., доц.,
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ УКРАЇНИ ЩОДО СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ В КОНТЕКСТІ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ

З метою забезпечення національних інтересів України, збалансованості економічного, соціального та екологічного вимірів сталого розвитку України, громадянського суспільства і держави для досягнення зростання рівня та якості життя населення, додержання конституційних прав і свобод людини і громадянина 30.09.2019 було прийнято Указ Президента України «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року» [6].

Основою під час розроблення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади планів заходів, проектів програмних і стратегічних документів, проектів законів та інших актів законодавства стала Постанова Кабінету Міністрів України від 03.03.2021 № 179 «Про затвердження Національної економічної стратегії на період до 2030 року». Стратегією встановлено шляхи досягнення стратегічних цілей і відповідних завдань державної економічної політики; приведення у відповідність програмних та стратегічних документів Кабінету Міністрів України, планів діяльності міністерств та інших центральних органів виконавчої влади та їх виконання з урахуванням пріоритетності досягнення визначених стратегічних цілей; проведення на єдиному веб-порталі електронного урядування моніторингу стану виконання Стратегії шляхом узагальнення інформації про хід її імплементації і аналізу ступеня досягнення визначених цільових індикаторів у звітному періоді [3].

Ведучи мову про публічне адміністрування, необхідно ще раз повернутися до принципу розподілу влади, базуючись на якому можна зробити висновок, що кожна з трьох гілок влади – законодавча, виконавча та судова – реалізується у властивій лише їй формі. Для законодавчої влади – це законотворчість; для виконавчої влади – публічне адміністрування; для судової влади – правосуддя. Зазначені види державної влади та відповідні форми її реалізації з огляду на сутність принципу розподілу влади не можуть об'єднуватися, оскільки це матиме наслідком узурпацію влади [2]. Зважаючи на те, що публічне адміністрування – це регламентована нормативно-правовими актами діяльність суб'єктів публічного управління, яка спрямована на реалізацію відповідних норм права шляхом прийняття адміністративних рішень та надання якісних адміністративних послуг, тому, забезпечення сталого

розвитку економіки у сфері публічного адміністрування є необхідністю встановлення балансу між задоволенням сучасних потреб суспільства та захистом інтересів майбутніх поколінь, включаючи їх соціально-економічні потреби. Як сформулювала визначення сталого розвитку у своїй доповіді Комісія Брундтланд, це «розвиток, який задовольняє потреби нинішнього покоління без шкоди для можливості майбутніх поколінь задовольняти свої власні потреби» [1].

Концепція сталого розвитку економіки у взаємозв'язку публічним адмініструванням, відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 29 липня 2020 р. № 671 відповідає положенням Прогнозу економічного і соціального розвитку України на період 2021-2023 роки [4]. Відповідний Прогноз містить кількісні оцінки й орієнтири щодо розвитку соціально-економічної сфери в якому обґрунтовуються основні показники, які впливають на макроекономічну динаміку упродовж найближчого етапу після виходу з карантину, умови збереження макроекономічної стабільності держави, оцінюється вплив зазначених процесів на рівень життя населення загалом [5].

Концепція соціально-правової держави, в центрі якої домінує законодавчий порядок регулювання суспільних та економічних відносин, має основоположне значення для організаційно-правової діяльності органів влади і управління, під якою розуміється: законодавче регулювання організаційної структури державного управління; нормативне визначення елементів (суб'єктів) державного управління; правоохоронне регулювання управлінських процесів і місцевих органів влади та управління. В утвердженні нових форм правової демократичної держави та розбудови громадянського суспільства, публічне адміністрування повинне відігравати фундаментальну роль. Багато років державний апарат управління стояв над суспільством і підкоряв його своїм інтересам. Зараз за умов становлення та розвитку Української державності, суб'єкти публічного адміністрування повинні захищати права та свободи громадян, діяти в їх інтересах.

Організація публічного адміністрування, як соціально-правового інституту, що охоплює численні елементи та їх взаємозв'язки, передбачає ефективне управління даним явищем. Для здійснення результативного публічного адміністрування розроблено та прийнято солідну нормативно-правову базу. Основою її є безумовно Конституція України та Закони України: «Про Кабінет Міністрів України», «Про центральні органи виконавчої влади», «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про співробітництво територіальних громад», «Про засади державної регіональної політики», «Про державну службу», Кодекс цивільного захисту тощо.

Держава в особі усіх державних та недержавних інстанції, органів публічного адміністрування, їх посадових та службових осіб у свою чергу має розробити та забезпечити відповідні механізми участі суб'єктів громадянського суспільства у реалізації державної політики, зробити участь народу в управлінні державними справами ефективною, а розроблені та подані пропозиції, які вироблені представниками громадянського суспільства,

розглядати як норми, які є обов'язковими для впровадження у правотворчу та правозастосовну діяльність. Зазначений обов'язок впливає з положення ч. 1 ст. 38 Конституції України, яка гарантує громадянам України право брати участь в управлінні державними справами, у всеукраїнському та місцевих референдумах, вільно обирати та бути обраними до органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

Таким чином, забезпечення національних інтересів України щодо сталого розвитку економіки в контексті публічного адміністрування базується на забезпеченні соціально-економічної сфери розвитку загальнодержавних та регіональних систем, що за першооснову ставить задоволення економічних потреб.

Список використаних джерел:

1. Герасимчук З. В. Регіональна політика сталого розвитку: теорія, методологія, практика : Монографія. Луцьк: Надстир'я, 2008. 528 с.
2. Москальчук Ю.Г. Публічне управління і адміністрування в Україні. Випуск 16, 2020. URL : <http://www.pag-journal.iei.od.ua/archives/2020/16-2020/5.pdf>
3. Постанова Кабінет Міністрів України від 03 березня 2021 р. № 179 «Про затвердження Національної економічної стратегії на період до 2030 року». URL : <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-zatverdzhennya-nacionalnoyi-eko-a179>
4. Постанова Кабінет Міністрів України від 29 липня 2020 р. № 671 «Про схвалення Прогнозу економічного і соціального розвитку України на 2021-2023 роки». URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/671-2020-%D0%BF#Text>
5. Прогноз економічного і соціального розвитку України на 2021-2023 роки. URL : <https://www.me.gov.ua>
6. Указ Президента України «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року» від 30.09.2019 № 722/2019. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/722/2019#Text>